

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 9C/27/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6917209063
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Ďalak
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2018:6917209063.1

Uznesenie

Okresný súd v Rimavskej Sobote v právnej veci žalobcu L. zast. Združením na ochranu práv občana - AVES, Jána Poničana 9, Bratislava, IČO 50 252 151 vedenej proti žalovaným: 1./ AB 1 B. V. Amsterdam, registračné sídlo: 560 07 043, Strawinskylaan 933, Holandské kráľovstvo zast. Advokátskou kanceláriou Goliášová Gabriela, s.r.o., 1. mája 173/11, Trenčín, IČO 47 234 679 a 2./ Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, Piešťany, IČO 36 234 176 o žalobe na obnovu konania takto

rozhodol:

Súd o d m i e t a žalobu na obnovu konania.

Súd návrh žalobcu na zrušenie právoplatnosti a vykonateľnosti platobného rozkazu číslo konania 7C/131/2016-45 zo dňa 06. 06. 2016 z a m i e t a .

Žalovaným 1./, 2./ sa právo na náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca podal na súd žalobu na obnovu konania vo veci, v ktorej pôvodne rozhodol tunajší súd platobným rozkazom číslo konania 7C/131/2016 zo dňa 06. 06. 2016, ktoré rozhodnutie sa stalo právoplatné a vykonateľné. Žalobca v pôvodnom konaní nepodal v zákonnej lehote proti predmetnému platobnému rozkazu odpor. V žalobe žalobca tvrdil, že začiatkom mája 2017 sa dozvedel na internetových stránkach, že sú tu nové skutočnosti a dôkazy, ktoré nemohol použiť do uplynutia lehoty na podanie odporu, a to preto, že o nich nevedel a z toho dôvodu dňa 22. 05. 2017 požiadal svojho zástupcu, aby podal žalobu na obnovu konania. Podľa žalobcu v konaní o vydanie platobného rozkazu úverová zmluva a obchodné podmienky neboli podrobené súdnej kontrole v zmysle Zákona o ochrane spotrebiteľa. Z platobného rozkazu vyplýva, že žalobca

9C/27/2017

-2-

bol zaviazaný na plnenie titulom poskytnutého spotrebiteľského úveru od spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., kde z úverovej zmluvy vyplýva, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje zákonné náležitosti, a to termín konečnej splatnosti a výšku, počet, termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Vzhľadom na to predmetný spotrebiteľský úver sa mal považovať za bezúročný a bez poplatkov. V pôvodnom konaní veriteľ podľa žalobcu žalobcu oklamal v celkovej čiastke, ktorú mal žalobca splatiť, v zmluve o úvere uviedol celkovú splatnú čiastku v sume nižšej ako by vyplývala z počtu mesačných splátok a z výšky mesačných splátok. Taktiež žalobca poukázal na neurčitú výšku RPMN, ktorá výška RPMN je uvedená v rozpätí 39,8 % do 42,2 %, ktoré skutočnosti tiež spôsobujú podľa žalobcu to, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere veriteľ - žalovaný 2./ nevenoval žiadnu pozornosť preskúmaniu bonity žalobcu, pričom z úverového registra jasne vyplýva, že žalobca mal v čase uzavretia úverovej zmluvy viacero pôžičiek, kde celkové náklady na úvery boli spolu vo výške 23.463,- eur a mesačné splátky v celkovej

výške 338,87 eur. Žalobca taktiež namietal okolnosti postúpenia pohľadávky a doručenie oznámenia o zosplatnení úveru a o postúpení pohľadávky z pôvodného veriteľa žalovaného 2./ na žalovaného 1./ Právnym nástupcom pôvodného veriteľa sa stal subjekt v zahraničí, v konaní o platobnom rozkaze súd prvej inštancie nemal preukázané, či došlo k právoplatnému postúpeniu pohľadávky na subjekt v zahraničí. Postúpením pohľadávky na subjekt v zahraničí môže mať za následok zhoršenie postavenia dlžníka, pôvodný veriteľ žalobcovi neoznámil postúpenie pohľadávky na nového veriteľa žalovaného 1./, a preto žalovaný 2./ v pôvodnom konaní, kde bol vydaný platobný rozkaz, nebol aktívne legitimovaný.

2. Žalobca ďalej poukázal na to, že platobným rozkazom bol žalobca zviazaný aj na úroky z omeškania vo výške 8,15 % ročne, pričom zákonná sadzba úrokov z omeškania v občianskoprávných vzťahoch po 01. 02. 2013 bola 5,05 %. Platobný rozkaz, ktorý bol vydaný, nadobudol silu právoplatného rozhodnutia, kde existuje podľa žalobcu nezanedbateľné riziko, že spotrebiteľia nepodajú požadovaný odpor buď z dôvodu mimoriadne krátkej lehoty stanovenej na tento účel, alebo z dôvodu, že ich od výkonu práva na obranu môžu odradiť trovy spojené so súdnym podaním. Podľa žalobcu ďalej nemožno od neho ako priemerného spotrebiteľa spravodlivo požadovať, že mal v čase konania o vydanie platobného rozkazu poznať svoje práva spotrebiteľa, namietat nekalé praktiky, sledovať judikatúru súdneho dvora a rozhodovaciú prax súdov. Žalobca nemohol bez svojej viny v pôvodnom konaní použiť ani jeden z uvedených dôvodov, pretože o nich nevedel a má za to, že dôvody, o ktorých sa dozvedel až v máji 2017, sú spôsobilé privodiť mu

9C/27/2017

-3-

priaznivejšie rozhodnutie v konaní. Žalobu na obnovu konania žalobca podľa svojho vyjadrenia v žalobe podáva v rámci trojročnej objektívnej lehoty plynúcej od právoplatnosti napadnutého platobného rozkazu, kde žalobca sa o niektorých dôvodoch obnovy konania dozvedel najskôr v máji 2017 a o ostatných dôvodoch až 22. 05. 2017 od svojho zvoleného zástupcu, a preto podľa jeho názoru je žaloba na obnovu konania podaná včas v subjektívnej ako aj objektívnej lehote.

3. Žalovaný 1./, 2./, ktorým bola doručená žaloba na obnovu konania, sa k tejto žalobe nevyjadrili, kde ohľadom žalovaného 1./ súd doručil žalobu jeho právnomu zástupcovi označenému v žalobe vychádzajúc zo všeobecnej plnej moci na zastupovanie žalovaného 1./, ktorá je súčasťou spisu 7C/131/2016, kde žalovaný 1./ označeného zástupcu splnomocnil na zastupovanie vo všetkých právnych veciach.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, obsahom pripojeného spisu 7C/131/2016, návrhom na vydanie platobného rozkazu, plnomocenstvami zo dňa 31. 05. 2014, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 31. 10. 2014, dokladom o zaslaní oznámenia žalobcovi, úverovou zmluvou zo dňa 28. 03. 2012, úverovými zmluvnými podmienkami spoločnosti Home Credit Slovakia, výzvou k splateniu úveru zo dňa 28. 05. 2014, dokladom o zaslaní oznámenia žalobcovi, výpisom čerpania splátok a úhrad, platobným rozkazom zo dňa 06. 06. 2016 a vec posúdil tak, že je potrebné uznesením odmietnuť žalobu na obnovu konania bez nariadenia pojednávania, pretože bola podaná oneskorene a je zjavne nedôvodná.

5. Žalobca podal žalobu na obnovu konania, ktorá bola podaná na tunajší súd 08. 06. 2017 voči rozhodnutiu vydanému v konaní 7C/131/2016, kde bol vydaný platobný rozkaz. V tomto konaní na základe návrhu na vydanie platobného rozkazu, ktorý návrh podal žalovaný 1./, bol vydaný platobný rozkaz dňa 06. 06. 2016, ktorý bol doručený žalobcovi dňa 09. 06. 2016, a keďže voči doručenému platobnému rozkazu žalobca nepodal odpor, platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť 29. 06. 2016. Žalobca v podanej žalobe na obnovu konania uviedol, že v pôvodnom konaní súd nemal vydať platobný rozkaz, keďže zmluva o spotrebiteľskom úvere, z ktorého si veriteľ uplatňoval svoj nárok, neobsahovala zákonné náležitosti, nebolo preukázané postúpenie pohľadávky z pôvodného veriteľa na nového veriteľa, sú tu rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré žalobca bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní a môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci v zmysle § 397 písm. a) C.s.p. Žalobca ďalej uviedol, že o dôvodoch na obnovu konania sa dozvedel na internetových stránkach začiatkom mája 2017, že sú tu nové skutočnosti a dôkazy, ktoré nemohol použiť do uplynutia lehoty na

9C/27/2017

-4-

podanie odporu, a to preto, že o nich nevedel a z tohto dôvodu dňa 22. 05. 2017 požiadal svojho zástupcu, aby podal žalobu na obnovu konania.

6. Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, čo znamená, že na jej uplatnenie musia byť dané osobitné právne dôvody. Narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená meritórnym rozhodnutím, musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti, čo platí o všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch. Možno nimi napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu z taxatívne stanovených dôvodov a v presne určenej lehote, ktorej zmeškanie má za následok procesnú preklúziu práva podať žalobu na obnovu konania.

7. Podľa § 397 písm. a) C.s.p. proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

8. Podľa § 398 C.s.p. žaloba na obnovu konania je prípustná aj proti právoplatnému uzneseniu, ktorým bol schválený zmier, ak možno dôvody obnovy vzťahovať aj na predpoklady, za ktorých sa zmier schvaľoval; to platí primerane aj o platobnom rozkaze, ktorý nadobudol právoplatnosť.

9. Podľa § 400 C.s.p. žalobu na obnovu konania môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

10. Podľa § 403 ods. 1, 2 C.s.p. žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť. Žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia.

11. Podľa § 405 C.s.p. odpustenie zmeškania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania nie je prípustné.

12. Podľa § 407 C.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, možno rozšíriť len počas trvania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania.

13. Podľa § 408 C.s.p. dôvody obnovy konania možno meniť len počas trvania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania.

14. Podľa § 411 ods. 1 C.s.p. rozsahom a dôvodmi žaloby na obnovu konania je súd viazaný.

15. Podľa § 413 ods. 1 písm. a) C.s.p. súd uznesením odmietne žalobu na obnovu konania, ak bola podaná oneskorene a podľa písm. e) ak je zjavne nedôvodná.

16. V prvom rade sa súd zaoberal otázkou, či žalobca podal žalobu na obnovu konania v subjektívnej trojmesačnej lehote v zmysle § 403 ods. 1 C.s.p., t.j. odkedy sa mohol dozvedieť o dôvode obnovy alebo

9C/27/2017

-5-

odkedy dôvod obnovy konania mohol uplatniť. Žalobca vo svojej žalobe na obnovu konania uviedol, že sa začiatkom mája 2017 na internetových stránkach dozvedel, že sú tu nové skutočnosti a dôkazy, ktoré nemohol použiť do uplynutia lehoty na podanie odporu, a to preto, že o nich nevedel, a preto dňa 22. 05. 2017 požiadal svojho zástupcu, aby podal návrh na obnovu konania. Na inom mieste svojej žaloby uviedol, že o niektorých dôvodoch týkajúcich sa bezúročnosti úveru sa dozvedel v máji 2017 a o ostatných dôvodoch sa dozvedel až 22. 05. 2017 od svojho zástupcu. Tieto svoje tvrdenia však žalobca žiadnym spôsobom neverifikoval, neoznačil žiadne dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia, dokonca ani neoznačil internetové stránky, na ktorých mal zistiť dôvody, pre ktoré sa jemu poskytnutý úver mal považovať za bezúročný a bez poplatkov. Nepredložil žiadny dôkaz o tom, kedy navštívil svojho zástupcu, ktorý ho mal poučiť o možnosti podať žalobu na obnovu konania. Začatie plynutia subjektívnej doby nemôže byť v plnom rozsahu závislé len od subjektívnych tvrdení žalobcu, tieto jeho subjektívne tvrdenia musia byť nejakým spôsobom podopreté a vychádzajúce z objektivizovanejších skutočností.

17. Otázka začatia plynutia subjektívnej doby bola riešená vo viacerých rozhodnutiach súdov, i keď v iných súvislostiach, napríklad pri vzniku bezdôvodného obohatenia, pri ktorom pri plynutí subjektívnej doby je tiež potrebné preukázať, kedy sa oprávnený subjekt dozvedel o skutočnostiach zakladajúcich právo na prípadné bezdôvodné obohatenie. Závery z týchto rozhodnutí v otázke začatia plynutia subjektívnej lehoty je možné v plnom rozsahu použiť pre posúdenie aj v danej veci, keďže ide o základné právne princípy v snahe nenechať začiatok plynutia subjektívnej lehoty len na vôli samotného oprávneného subjektu, v ktorého moci by bolo teda prispôbiť začiatok plynutia subjektívnej doby jeho konkrétnym potrebám pre „napasovanie“ konkrétneho dátumu pre splnenie podmienky začatia plynutia subjektívnej doby podľa požiadaviek samotného žalobcu.

18. Z rozhodnutia NS ČR sp. zn. 26Cdo/785/2011 vyplýva, že pre začiatok subjektívnej doby je rozhodujúca vedomosť oprávneného o všetkých skutkových okolnostiach, z ktorých možno vyvodíť záver tvrdený žalobcom v žalobe na obnovu konania, kde nie je pritom významné, že oprávnený má také právne znalosti, aby bol subjektívne schopný posúdiť uvedené skutkové okolnosti a zistiť v tomto konkrétnom prípade, že zmluva o úvere neobsahuje zákonné náležitosti.

19. Podľa rozhodnutia NS SR 1Cdo/67/2011 subjektívna doba oprávnenej osobe začne plynúť vtedy, keď zistí skutkové okolnosti, na základe ktorých môže podať žalobu na obnovu konania, t.j. keď nadobudne vedomosť o skutkových dôvodoch, skutočnostiach a dôkazoch, ktoré by odôvodňovali podať žalobu na obnovu konania. To, kedy

9C/27/2017

-6-

oprávnená osoba dospeje k záveru, ako takýto jeho nárok, vyplývajúci z týchto ním zistených skutkových okolností, možno právne kvalifikovať, nie je pri posudzovaní okamihu začatia plynutia subjektívnej doby vôbec relevantné.

20. Podľa rozhodnutia NS ČR 28Cdo/685/2011 oprávnenej osobe začne plynúť subjektívna lehota vtedy, kedy jej boli známe všetky rozhodné skutočnosti, na základe ktorých mohla uplatniť svoje právo, v danom prípade na podanie žaloby na obnovu konania. Pokiaľ tak z dôvodu právnej neznalosti neurobila skôr a svojho práva sa začala domáhať až po tom, čo bola na právnu stránku veci upozornená, v danom prípade svojím zástupcom, nemôže to mať vplyv na prezumovanú vedomosť oprávnenej osoby v súlade so zásadou neznalosť zákona neospravedlňuje a nemôže to mať vplyv ani na začiatok behu subjektívnej premlčacej lehoty.

21. Podľa rozhodnutia KS v Nitre sp. zn. 20Co/1019/2015 začiatok plynutia subjektívnej lehoty sa viaže na okamih, kedy sa oprávnená osoba dozvie o všetkých relevantných údajoch, ktoré jej umožňujú podať žalobu na súd na uplatnenie svojho práva. Krajský súd zároveň poukazuje na to, v súvislosti s namietanými náležitosťami zmluvy o úvere, že pokiaľ oprávnená osoba namieta neexistenciu zákonných náležitostí zmluvy o úvere, tieto skutočnosti oprávnenej osobe boli známe už v čase podpisu zmluvy. To, že oprávnená osoba nemá právnické vzdelanie a v čase podpisu zmluvy nevedela o tom, že zmluva musí určité náležitosti obsahovať a aký následok má táto skutočnosť na právne posúdenie veci, je zavádzajúce a nepodstatné, nakoľko už na prvý pohľad musí byť aj laikovi zrejmé, či zmluva má primerané podmienky a či v danom prípade je zrejmé neúmerné navýšenie poskytnutého úveru.

22. Vyššie citovaná judikatúra teda jednoznačne začiatok plynutia subjektívnej lehoty objektivizuje vedomosťou o skutkových okolnostiach, z ktorých možno vyvodíť záver, že oprávnená osoba môže podať žalobu na obnovu konania. Iba takto chápaný začiatok behu premlčacej lehoty možno dokazovať, to, kedy žalobca tvrdí, že o dôvodoch obnovy konania zistených na internetových stránkach, a to, kedy žalobca si vec nechal právne posúdiť, v zmysle citovanej judikatúry nemôže byť relevantné, pretože žalovaní v takomto prípade by nemali žiadnu obranu a začiatok plynutia premlčacej lehoty by závisel iba od tvrdenia žalobcu. Bolo by teda nepreukázateľné, či sa žalobca o právnom posúdení nedozvedel skôr, či v danom prípade nezistil na bližšie nekonkretizovaných internetových stránkach dôvody obnovy v skoršom termíne, ako to uvádzal vo svojej žalobe. Nebolo by možné dokazovať, prečo žalobca sa nevenoval otázke svojho nároku na obnovu konania už skôr, prečo sa o túto vec nezaujímal skôr ako v máji 2017 s prihliadnutím na to, že ide o otázku, ktorá je

9C/27/2017

-7-

hlavne v jeho záujme, prečo nenavštívil svojho zástupcu skôr, aby si mohol dať vec právne posúdiť.

23. Žalobca v podanej žalobe uviedol, že namieta okolnosti neuvedenia zákonných náležitostí v uzavretej úverovej zmluve, neuvedenie správnej celkovej čiastky, ktorú spotrebiteľ musí zaplatiť, neuvedenie správnej výšky RPMN. Taktiež namietal nečitateľné zmluvné podmienky, ďalej to, že veriteľ neskúmal jeho bonitu, keďže už v čase uzavretia zmluvy mal viacero pôžičiek v celkovej výške 23.463,-eur. Namietal okolnosti postúpenia pohľadávky a aktívnu legitimáciu nového veriteľa v pôvodnom konaní, poukazoval na nezákonnú výšku priznaných úrokov z omeškania. Všetky tieto skutočnosti, ktoré žalobca v žalobe namieta, mu však boli známe už pri doručení platobného rozkazu 09.06.2016, dokonca tieto skutočnosti mu boli známe už skôr, a to pri podpise úverovej zmluvy. Pri doručení platobného rozkazu, kedy mu už jednoznačne museli byť všetky tieto namietané skutočnosti známe, mohol zistiť žalobca, že

súd vec právne posúdil tak, že zmluva má všetky zákonné náležitosti, obsahuje primerané podmienky, v opačnom prípade by nebol vydaný platobný rozkaz, a preto už v čase doručenia platobného rozkazu mal k dispozícii všetky relevantné skutočnosti, ktoré mohol namietať pri podaní žaloby na obnovu konania, ktoré skutočnosti mu boli známe minimálne pri doručení platobného rozkazu, nehovoriac o tom, že pokiaľ by sa žalobca k veci zodpovedne postavil, mohol podať odpor voči platobnému rozkazu. Súd len na okraj pripomína, že pokiaľ žalobca poukazuje na to, že veriteľ neskúmal jeho bonitu a v čase uzavretia zmluvy o úvere mal už ďalšie dlhy, svedčí to len o jeho nezodpovednom prístupe k financiám a o nezodpovednom uzatváraní ďalších úverových zmlúv v čase, keď už bol zadĺžený.

24. Tak, ako to vyplýva z horeuvedených rozhodnutí s poukazom na ustanovenie § 403 ods. 1 C.s.p. subjektívna trojmesačná lehota plynie odvtedy, ako sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania mohol dozvedieť o dôvode obnovy alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť, kde rozhodujúcim kritériom je to, kedy oprávnená osoba nadobudne vedomosť o všetkých skutočnostiach, ktoré odôvodňujú podanie žaloby na obnovu konania bez preukázania toho, že žalobca v čase zistenia týchto rozhodujúcich okolností vec vedel právne posúdiť, kde všetky rozhodujúce skutočnosti, ktoré žalobca namieta a podľa neho sú dôvodom na obnovu konania, boli zrejme už minimálne pri doručení platobného rozkazu 09. 06. 2016. Subjektívna lehota plynie v rámci objektívnej trojročnej lehoty, ktorú nemôže prekročiť, zachovanie lehoty na obnovu konania je povinná preukázať strana, ktorá obnovu konania navrhuje. Zmeškanie zákonných lehôt predpísaných civilným sporovým poriadkom na uplatnenie lehoty na obnovu konania nemožno odpustiť s poukazom na ustanovenie § 405 C.s.p. Začiatok plynutia subjektívnej trojmesačnej lehoty je stanovený

9C/27/2017

-8-

subjektívnym okamihom, keď sa oprávnený subjekt mohol vzhľadom na všetky okolnosti a pomery dozvedieť o dôvode obnovy konania, resp. subjektívnym momentom, od ktorého sa mohol dôvod obnovy konania uplatniť bez ohľadu na to, či v tomto okamihu žalobca vec vedel právne posúdiť, kde súd konštatuje opakovane, že všetky namietané okolnosti, a to namietané nedostatky v úverovej zmluve, okolnosti postúpenia veci na nového veriteľa, okolnosť nesprávneho uvedenia úrokov, to sú všetko skutočnosti, ktoré žalobcovi boli známe a mohli mu byť známe už pri doručení platobného rozkazu, keďže samotnú úverovú zmluvu žalobca podpísal už v roku 2012, v nej boli uvedené, resp. neuvedené namietané skutočnosti, pri doručení platobného rozkazu žalobca zistil výšku priznaných úrokov z omeškania, spolu s platobným rozkazom mu bol doručený návrh, v ktorom boli uvedené okolnosti postúpenia pohľadávky, bolo pripojené oznámenie pôvodného veriteľa v zastúpení právny zástupcom o postúpení pohľadávky na nového veriteľa, ktoré oznámenie minimálne s platobným rozkazom, s návrhom a jeho prílohami boli doručené žalobcovi, v spise 7C/131/2016 sa mimo iné nachádza aj doklad o doručovaní oznámenia o postúpení žalobcovi, takže pôvodný veriteľ mal snahu oznámiť žalobcovi postúpenie pohľadávky, takže v okamihu doručenia platobného rozkazu mohol zistiť a mohol uplatniť námietky ohľadom postúpenia pohľadávky na nového veriteľa a pri zistení všetkých týchto relevantných skutočností pri doručení platobného rozkazu dňa 09. 06. 2016 mohol následne uplatniť aj svoj nárok na obnovu konania v trojmesačnej subjektívnej lehote, ktorá začala plynúť dňom nasledujúcim po doručení platobného rozkazu, t.j. od 10. 06. 2016, ktorá subjektívna lehota uplynula 10. 09. 2016, a keďže žalobca podal žalobu na obnovu konania až dňa 08. 06. 2017, ide o podanie žaloby po uplynutí zákonnej subjektívnej prekluzívnej lehoty, kde odpustenie zmeškania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania nie je prípustné, a preto v tejto súvislosti bolo potrebné uznesením bez nariadenia pojednávania odmietnuť žalobu na obnovu konania v zmysle § 413 ods. 1 písm. a) C.s.p. ako žalobu podanú oneskorene.

25. Po druhé súd odmietol žalobu žalobcu na obnovu konania s poukazom na ustanovenie § 413 ods. 1 písm. e) C.s.p. ako zjavne nedôvodnú. Žalobca v podanej žalobe uviedol, že dôvod na obnovu konania vidí v tom, že sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní a môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci s poukazom na ustanovenie § 397 písm. a) C.s.p.

26. V zmysle citovaného ustanovenia dôvodom prípustnosti obnovy konania je existencia skutočností, rozhodnutí alebo dôkazov, ktoré musia kumulatívne spĺňať tieto podmienky, a to skutočnosti, rozhodnutia

9C/27/2017

-9-

a dôkazy nemohla strana oprávnená na podanie žaloby na obnovu konania bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní, otázka viny sa v tomto prípade posudzuje zo striktného procesného hľadiska. Napriek tomu, že skutočnosti a dôkazy objektívne v čase pôvodného konania existovali, strana z procesného hľadiska nezavinila, že sa súd nemohol s nimi oboznámiť. Spravidla pôjde o prípady, keď strana o existencii skutočností alebo dôkazov nevedela. Aby bola obnova konania prípustná, musí ísť vždy o skutočnosti alebo dôkazy, ktoré tu existovali už počas pôvodného konania. Kumulatívnou podmienkou pre pripustenie obnovy konania je zároveň splnenie podmienky, že skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy sú spôsobilé privodiť pre stranu pôvodného konania priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

27. Žalobca v žalobe namietal, že zmluva o úvere uzavretá medzi ním a žalobcom 2./ neobsahuje zákonné náležitosti, a to termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V samotnej úverovej zmluve je uvedené, že lehota splatnosti je 48 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15-teho dňa v poslednom mesiaci, kde zároveň v zmluve je uvedené, že prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru a dátum druhej splátky je splatný 15-ty deň v kalendárnom mesiaci počítajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka, pričom termín konečnej splatnosti nevyžaduje uvedenie konkrétneho dátumu, ale postačuje, aby priemerný spotrebiteľ mal k dispozícii všetky relevantné údaje v zmluve, z ktorých vie zistiť splatnosť prvej splátky a konečnú splatnosť úveru pri zohľadnení počtu splátok. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na nové znenie Zákona č. 129/2010 Z.z. v znení platnom od 15. 12. 2017, kde už zákon nevyžaduje v zmluve o úvere uvedenie termínu konečnej splatnosti úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. d), kde taktiež v súvislosti s ďalšou namietanou okolnosťou, že zmluva o úvere neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, nové znenie zákona vyžaduje len uvedenie výšky, počtu a frekvencie splátok, ktoré znenie zákona reflektuje na rozhodnutie Súdneho dvora vo veci C42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíróovej, v zmysle ktorého rozhodnutia zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny. Toto rozhodnutie sa zároveň vyjadriť aj k otázke uvedenia konkrétneho dátumu splatnosti splátok, kde Súdny dvor sa vyjadril v tom smere, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí identifikovať dátumy týchto splátok. Zmluva o úvere teda obsahuje dostatočné údaje s uvedením počtu splátok, výšky mesačnej splátky

9C/27/2017

-10-

a splatnosti splátok tak, ako to vyžaduje Zákon o spotrebiteľských úveroch.

28. Pokiaľ žalobca namietal ďalšiu náležitosť zmluvy o úvere, a to neuvedenie správnej výšky celkovej čiastky, ktorú spotrebiteľ musí zaplatiť, súd v danej súvislosti poukazuje na to, že v zmluve o úvere je uvedená nižšia suma, ako by vyplývala z počtu a výšky splátok, kde pri počte splátok 48, výške splátok 71,05 eur, mal by zaplatiť žalobca 3.410,04 eur, pričom v zmluve je uvedená nižšia suma 3.169,92 eur, to je suma výrazne v prospech žalobcu, a preto ťažko možno tento údaj charakterizovať ako údaj, ktorý zakladá hrubý nepomer v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. S touto okolnosťou priamo súvisí aj ďalšia namietaná okolnosť RPMN, ktorý údaj podľa žalobcu nie je uvedený v zmluve správne, mal by byť vo vyššej výške, kde vychádzajúc z toho, že celkové náklady spotrebiteľa, od ktorých sa odvíja aj výška RPMN, sú uvedené v prospech spotrebiteľa v nižšej sume, aj samotnú RPMN je možné vypočítať z týchto nižších celkových nákladov, kde pokiaľ ide o uvedenie rozpätia pri určení RPMN, tu treba poukázať na to, že pokiaľ v zmluve o úvere je RPMN uvedená v percentuálnom rozmedzí s tým, že v zmluve je uvedené, že presná hodnota RPMN podľa dňa poskytnutia úveru bude žalobcovi oznámená, spĺňajú tieto údaje o RPMN úpravu Zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže žalobca nenamietal, že by po uzavretí zmluvy o úvere veriteľ po poskytnutí finančných prostriedkov mu neoznámil presnú výšku RPMN v súlade aj s právnym názorom Krajského súdu v Banskej Bystrici 43Co/24/2017 zo dňa 29. 11. 2017, kde bol riešený obdobný prípad ohľadom náležitosti uvedenia RPMN v percentuálnom rozmedzí.

29. Pokiaľ žalobca namietal, že platobným rozkazom bol zaviazaný na zaplatenie úrokov z omeškania v rozpore so zákonnou úpravou, súd v danom prípade poukazuje na Nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z. v znení Nariadenia vlády č. 20/2013 v zmysle prechodných ustanovení platí, že ak právny vzťah vznikol pred 01. 02. 2013, použije sa predchádzajúca právna úprava ohľadom úrokov z omeškania, to znamená

8 percentuálnych bodov plus základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, kde s poukazom na tú skutočnosť, že právny vzťah vznikol na základe zmluvy o úvere uzavretej dňa 28. 03. 2012, ide o právny vzťah vzniknutý pred 01. 02. 2013 a správne teda boli priznané úroky v zákonnej výške 8,15 % 30. Pokiaľ ide o otázku namietanej aktívnej legitímácie žalobcu 1./ na vedení pôvodného konania, kde žalobca namietal, že mu nebolo doručené oznámenie o zosplatnení úveru, nebolo mu oznámené postúpenie pohľadávky na nového veriteľa v zahraničí, čím došlo k sťaženiu jeho postavenia, že súd prvej inštancie nemal preukázané, že došlo k právoplatnému postúpeniu pohľadávky na subjekt v zahraničí, súd

9C/27/2017

-11-

v danej súvislosti poukazuje na ustanovenie § 17 Zákona č. 129/2010 Z.z. v znení platnom v čase postúpenia pohľadávky k 28. 05. 2014, kde v zmysle citovaného ustanovenia sa postupovala pohľadávka podľa predpisov Občianskeho zákonníka a nebolo obmedzenie pre postúpenie pohľadávky na subjekt v zahraničí s poukazom na ustanovenie § 524 ods. 1, 2 Obč. zákonníka, veriteľ mohol svoju pohľadávku postúpiť písomnou zmluvou inému aj bez súhlasu dlžníka, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení s poukazom na ustanovenie § 526 ods. 2 Obč. zákonníka. Zo spisu 7C/131/2016 mal súd za preukázané, že právny zástupca pôvodného veriteľa spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. listom zo dňa 31. 10. 2014 oznámil žalobcovi postúpenie pohľadávky a zároveň ho vyzval na zaplatenie dlhu, kde je v spise predložený doklad o zaslaní tohto oznámenia žalobcovi, kde v prípade aj namietania žalobcom, že toto oznámenie mu nebolo doručené pred podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu, toto oznámenie mu bolo doručené ako príloha spolu s platobným rozkazom, čo má za následok to, že pôvodný veriteľ mu oznámil postúpenie pohľadávky, ktorá skutočnosť zakladá aktívnu legitímáciu nového veriteľa žalovaného 1./ na vedení konania o vydaní platobného rozkazu, keďže relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník sa v takomto prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie, to by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupník (R 119/2003).

31. Pokiaľ teda žalobca namietal, že dôvody obnovy konania sú skutočnosť, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré on bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní a môžu priviesť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci, dôvodom prípustnosti obnovy konania je existencia skutočností, rozhodnutí alebo dôkazov, ktoré musia kumulatívne spĺňať tieto podmienky, a to skutočností, rozhodnutí a dôkazy nemohla strana oprávnená na podanie žaloby na obnovu konania bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní, otázka viny sa v tomto prípade posudzuje zo striktného procesného hľadiska. Napriek tomu, že skutočností a dôkazov objektívne v čase pôvodného konania existovali, strana z procesného hľadiska nezavinila, že sa súd nemohol s nimi oboznámiť.

32. Všetky skutočností, ktoré žalobca namietal v žalobe na obnovu konania, boli však žalobcovi známe či už pri podpise úverovej zmluvy v súvislosti s náležitosťami zmluvy, ďalšie skutočností mu boli známe pri doručovaní platobného rozkazu, a to otázka aktívnej legitímácie nového

9C/27/2017

-12-

veriteľa, otázka priznania výšky úrokov z omeškania, pri doručení platobného rozkazu mu bolo známe právne posúdenie veci súdom, ktorý uzavrel vec tak, že zmluva o úvere obsahuje zákonné náležitosti a primerané podmienky a taktiež uzavrel otázku aktívnej legitímácie žalobcu v pôvodnom konaní v tom smere, že nový veriteľ je aktívne legitimovaný na podanie žaloby, keďže v opačnom prípade by súd nebol vydal platobný rozkaz. Možno teda konštatovať, že všetky namietané skutočností žalobca mohol použiť už v pôvodnom konaní, minimálne tieto skutočností mohol použiť po doručení platobného rozkazu pri podaní odporu voči platobnému rozkazu. Všetky namietané skutočností boli súdu známe v rámci konania o vydaní platobného rozkazu, v pôvodnom konaní bola pripojená zmluva o úvere, boli pripojené doklady o postúpení pohľadávky na nového veriteľa, a preto v tejto súvislosti možno konštatovať, že nie sú zjavne splnené podmienky pre obnovu konania z dôvodov, ktoré namieta žalobca, keďže všetky skutočností mohol procesne uplatniť v pôvodnom konaní, a to podaním odporu voči platobnému rozkazu, ktorý mu bol doručený do vlastných rúk. Pre povolenie obnovy konania musí byť kumulatívne splnená

aj podmienka, že všetky skutočnosti, ktoré žalobca bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, môžu privodiť preňho priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Po predbežnom právnom posúdení dôvodov obnovy konania súd predbežne uzavrel, že všetky namietané skutočnosti žalobcom, ako to vyplýva z bodov 27. až 30. tohto rozhodnutia, nemôžu pre žalobcu privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci, ktorú otázku súd vyriešil len predbežne s poukazom na odmietnutie žaloby na obnovu konania s poukazom na ustanovenie § 413 ods. 1 písm. e) C.s.p. ako zjavne nedôvodnú žalobu. Vzhľadom na všetky tieto okolnosti súd žalobu žalobcu na obnovu konania odmietol jednak ako podanú oneskorene a jednak ako zjavne nedôvodnú.

33. Pokiaľ vo svojej žalobe žalobca žiadal pripustiť do konania na strane žalovaného spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s., o tomto jeho návrhu nebolo potrebné procesne rozhodovať, keďže túto spoločnosť žalobca označil v žalobe priamo na strane žalovaného 2./, pričom súhlas subjektu by bol potrebný len v tom prípade, ak by mal vystupovať tento subjekt na mieste žalobcu s poukazom na ustanovenie § 80 ods. 2 C.s.p. pri zmene strán sporu, čo nie je tento prípad.

34. Žalobca spolu so žalobou na obnovu konania podal návrh na zrušenie právoplatnosti a vykonateľnosti platobného rozkazu, ktorý návrh súd zamietol, keďže v prvom rade v zmysle § 412 ods. 1, 2 C.s.p. možno len odložiť právoplatnosť a vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia a nie zrušiť právoplatnosť a vykonateľnosť rozhodnutia, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa. Keďže však žalobe na obnovu konania nebolo

9C/27/2017

-13-

vyhovené, keďže súd odmietol žalobu na obnovu konania, neprichádza do úvahy ani odložiť právoplatnosť a vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia.

35. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p., kde žalovaným 1./, 2./, ktorí mali úspech v konaní, právo na náhradu trov konania nepriznal, keďže si žiadne trovy konania neuplatnili, ani im žiadne trovy konania v konaní doposiaľ nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote 15-tich dní odo dňa jeho doručenia písomne vo dvoch vyhotoveniach prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici, odvolanie musí obsahovať náležitosti v zmysle § 363 C.s.p.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Odvolanie možno odôvodniť v zmysle § 365 ods. 1 C.s.p. len tým, že:

- a) Neboli splnené procesné podmienky.
- b) Súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.
- c) Rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd.
- d) Konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.
- e) Súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností.
- f) Súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.
- g) Zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

9C/27/2017

-14-

ods. 2: Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v ods. 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak žalovaný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.